

Vuursteen

Collectienummer: G 811

Etymologie: Vanwege het vuur dat men in de Oudheid maakte via vonken van deze stenen.
De naam *flint* komt van het vuursteenslot in geweren in de 17^e eeuw (het Duitse Flinte = geweer).

Petrogroep: A - Afzettingsgesteenten
A2 - Chemische sedimenten

Identificatie: Compact microkristallijn kiezelgesteente, voorkomend als knollen, knobbels.

Kleur: Grijs, geelwit, suikerstroopkleurig, toffeekleuring, bruin, zwart; buitenkant vaak grijswit.

Aanwezige mineralen: Chalcedoon, kwarts, soms opaal.

Chemische bestanddelen: SiO₂.

Beschrijving:

Vuursteen is een kiezelgesteente, een niet-klastisch sediment, dat voornamelijk uit kiezelzuur bestaat. Het betreft kiezelgesteente dat als knollen, concreties, banden en banken in kalksteen voorkomt. Het is ongelaagd, zeer hard en bros. Vuursteen heeft een uitgesproken schelpvormig glad breukvlak met scherpe randen of splinters. De buitenkant van vuursteen kan een grijswitte verweringslaag bevatten. Vuurstenen kunnen diverse uitwendige vormen aannemen. In de kustgebieden worden de vuurstenen geslepen tot ronde rolstenen. Vuursteen kan fossielen bevatten.

De naam *kieselgesteente* als verzamelbegrip wordt gegeven aan niet-klastische sedimenten die voor ten minste 50% uit kiezelzuur bestaan (zoals kiezelsteen, hoornsteen en vuursteen).

Voor *kieselsteen*, zie G 812 Kieselsteen.

Hoornsteen (G 810) kan door waterverlies ontstaan uit vuursteen.

Vuursteen wordt ook als mineraal gezien, variant van chalcedoon (M 415a).

Technische eigenschappen: Vuursteen is zeer hard en taai.

Benamingen: Keisteen, flint, chert

Vindplaatsen: Rivierbeddingen en zeestranden in Europa, Noord-Amerika en Australië.

Toepassing/Gebruik: In de Oudheid voor diverse gereedschappen. Tegenwoordig slijp- en polijstmiddel en maalsteen in de cementindustrie.

Bijl van vuursteen

Bijzonderheden

o Via de glasharde vuurstenen kunnen vonken worden geproduceerd om er vuur mee aan te steken. Dit vond reeds in de Oudheid plaats. Ook maakte met bijlen, dolken, messen en gereedschappen van vuursteen. De vuurstenen werden onttrokken uit vuursteenmijnen en er ontstonden vuursteenwerkplaatsen (ateliers).
In de 17^e eeuw werd vuursteen gebruikt in geweren met een vuursteenslot.

o In Valkenburg in Limburg zijn vuursteenmijnen waar rond 3300 v.Chr. vuursteen gedolven is.

